

SUNCE...

Napokon sunce.
Baš je nedostajalo ovih dana.
Grad je živnuo, bašte su pune.
Festivalske zastavice kojima je okićen grad veselo lahore.
Sve se plavožuti.
Kad grijе sunce, ptice ljepše pjevaju, trava veselije raste, ljudi se u osmijeh pretvore.

Sinoć su Tuzlaci igrali Antigonu.
Lijepo upakovana predstava, super predstava za učenike srednje škole.
Školski ispričana, jasna čak i onima koji nikada nisu pročitali ovu veliku grčku tragediju.
Režiser je izvukao maksimum iz učenika, muzikom im je davao ritam.
Lijepi glasovi.
Mladost je sama po sebi veoma lijepa.

Večeras igra Total.

Obzirom da znamo glumce iz Totala, siguran sam da će publika uživati, iako je Godo veoma zahtjevan i valja ga iznijeti na pravi način.
Ovo je posljednja predstava u takmičarskom dijelu.
Baš ne volim ovaj izraz „takmičarski dio“, jer nagrade ne bi trebale biti bitne.

Ovo je večeras sedma festivalska noć.
Idemo dalje!

Sutra imamo goste iz Hrvatske, a predstava počinje u **20,00** sati.

P.S.

Zašto danas imam blagu tremu, a Zmajevi igraju sutra...

OKRUGLI STO... ANTIGONA... KŠC «SVETI FRANJO» TUZLA

Strajo Krsmanović je za večerašnju predstavu rekao kako je ušao u nju znajući da je srednjoškolska, ali se taj osjećaj vrlo brzo izgubio, i tek se na kraju, kad su mлади ispoljili emociju iza zavjese, vratio toj spoznaji.

Ivana Milosavljević je upoznala prisutne o radu Dramske sekcije u KŠC-u u Tuzli, čiji je ona voditelj, a predaje i psihologiju. Neki njeni učenici su članovi sekcije već četiri godine, sa njom su stasali za ovakav tekst i zrelo razmišljanje te pomagali svojim mlađim kolegama. Ovu antičku tragediju je izabrala jer nju lično dira, a i dio je naše svakodnevnice. Smatrala je da oni, njeni učenici, mogu svojom srednjoškolskom snagom, predstaviti ono što najbolje znaju (da govore, stvaraju muziku, pleše), tako da su to i ukomponovali u predstavu. Probe su imali u holu škole, vizuelne stvari su bile u njenoj glavi, a predstavu su završili na generalnoj probi u Narodnom pozorištu.

Strajo Krsmanović smatra da je jako hrabro od njih što su izabrali upravo ovaj tekst, koji su razumjeli i dobro ga preživjeli i savladali. Zanimalo ga je kako su se mlađi nosili sa svojim ulogama, koliko su prepoznali sami, a koliko su dobili od uputstava od svoje mentorice, te šta ih je izmotivisalo da razumiju razumiju likove iz ove tragedije.

Andrea Lukić, koja je igrala Antigonu, je rekla da je indikacije dobijala od mentorice i to joj je mnogo pomoglo da shvati ono što je sama čitala.

Luka Spasojević je bio zamjena glumcu koji inače igra Kreonta, i zbog toga mu nije bilo nimalo lako, imao je malo vremena da do kraja iznese lik, te ga je bila obuzela trema na samom početku, ali je ubrzo nestala. Pokušao je da uđe u lik, ne zna koliko je uspio, i nije najzadovoljniji posljednjom scenom kako je iznio. Strajo Krsmanovića je impresionirala spoznaja da su ovi mlađi dobro znali šta rade, i pohvalio je njihov odnos prema književnosti, koji je danas kod mlađih ljudi vrlo površan.

Maja Zećo je od srca čestitala večerašnjem ansamblu na izvedbi. Misli da je ljepota u jednostavnosti, a njihova predstava jednostavno izgleda i zato je bilo lijepo gledati. Pohvalila je Ivanu Milosavljević, koja je jako dobro sve iskoordinirala kao i ozbiljnost ovih mlađih koja ju je oduševila.

Andrea Lukić smatra da je jednostavnost u predstavi postignuta jer su, prije svega, željeli da razumiju tekst, a svu svoju energiju su upotrijebili da urade nešto dobro i, naravno, da su u svemu tome osjetili dozu tereta.

Anja Marković je igrala lik Ismene, i kaže da se poistovijetila sa likom, a uzajamna energija njih sviju je u potpunosti uvukla u predstavu.

Irina Hajdukov, igrala lik Tiresije i hora, složila sa Anjom, jer su u svakom trenutku svi u horu sve pratili, i nikad prije nisu bili ovalo posvećeni nekoj predstavi.

Nedžad Ibrahimović smatra da je ovo izvrsna predstava jer je utemeljena na jednostavnosti igre, govora, značenja i vrlo je jasna. Nažalost, po njegovom mišljenju, ovakve čiste klasične predstave se mogu danas pogledati samo u perifernim teatarskim krugovima. To implicira da je naše društvo barbarsko, jer tamo gdje treba da bude kulturna vrijednost, igraju se predstave bez apsolutno ikakve umjetničke vrijednosti. Antigona nije komplikiran komad, jasna je dilema, odgovornost prema državi ili bratu I baš zato što živimo u takvom društvu, kako je lijepo što su ovu priču čitali kao bajku. Inače, on nije ljubitelj teatra u kojem se recituje, ali su oni to uradili jako dobro sa razumijevanjem. Priznao je da nije očekivao od srednjoškolaca ovako dobru predstavu.

Nedžad Begović je rekao da su ga večeras uveli u predstavu, držali u njoj i izveli. Način izgovora teksta u predstavi mu je mnogo bliži, nego inače kod ovakvih tekstova. Posebno mu je zanimljiv muzički dio, koji je dobro i pametno doziran sa senzibilitetom bojio neke scene. Sofisticirano svjetlo mu se svidjelo, osim opštег svjetla koje je moglo biti malo blaže. Takođe, djevojka koja je svirala, po njegovom ukusu, mogla je biti postavljena malo niže da bi dojam bio perfektan.

Slobodan Perišić misli da je muzika doprinijela predstavi i pomogla stvaranju atmosfere koju je u antici jako teško postići. Pohvalio je večerašnju izvedbu koja je djelo ogromnog posla, posebno kad su u pitanju srednjoškolci. Antika se na akademiji radi tek na trećoj godini kada studenti steknu izvjesnu zrelost da razumiju ekstremno zahtijevne okolnosti u kojima se dešava radnja predstave, a ovi mladi ljudi su to jako dobro iznijeli na sceni. Veoma su mu interesantni elementi mjuzikla u antici. Estetski je ovo veoma zanimljiva predstava, čista, a postigli su je svojom jednostavnosću.

Sanja Krnjajić je pohvalila ovu predstavu koja je, kako je rekla, uzela svojom dramskom edukacijom. S obzirom da se i sama bavi amaterizmom, svjesna je kako se amaterski ulazi u nešto što pripada nečemu drugom, ali oni su ovu priču donijeli tako da se pamte i na taj način su je približili srednjoškolcima. U odličnim dramskim igrama posebno je izdvojila momenat - Hora - koji je bio po mjeri. **Ivana Šuster**, koja je glumila Horovođu, ja na kraju govorila o svom iskustvu u ovoj predstavi čiji je tekst nesugestivan, bez didaskalija, ali je njihova želja da ga dobro urade prevazišla te prepreke. Ova mlada djevojka smatra da se vremena mijenjaju, ali ne ljudi i njihove emocije, nihova želja za vlašću kao, naravno, i moralne vrijednosti koje moralni ljudi svugdje i uvijek prepoznaju.

KNJIGA UTISAKA... ANTIGONA... KŠC «SVETI FRANJO» TUZLA

Kreont k'o Branko Klubička... Ok.

Ferida Duraković

Ma daaaaaaaaj!

M.S.

Ovo je baš tragedija.

M.S.

Dosadnoooooo... :S

A.H.

Napraviše sapunicu od 'nake Antigone.

Don Juan

Katarza.

Aristotel

Vratilo me u srednjoškolske dane. Sjajna predstava, fantastična izvredba. Ubjedljivo najbolja na ovogodišnjem Festivalu. Svaka čast!

Lois Lane

Odličan mjužikl. Klasična tragedija urađena na moderan način. Posebno mi se sviđa to što su uveli Antigonu iz publike.

N.N.

Predstava sa velikim P. Dramske igre odlične, režija sjajna, „autorska“ Antigona. Mladi i rad s mladima za pohvalu. Oduševljena! Hvala, KŠC Tuzla! Dobrodošli na Festival, nadam se da ćete (p)ostati dijelom njega.

Sanja U.

Sama činjenica da smo maločas pogledali predstavu „Antigona“, dovoljno govori koliko je pred glumcima bio težak zadatak, koji su oni uspješno uradili. Svaka čast za glumce, za muziku, za kostime.

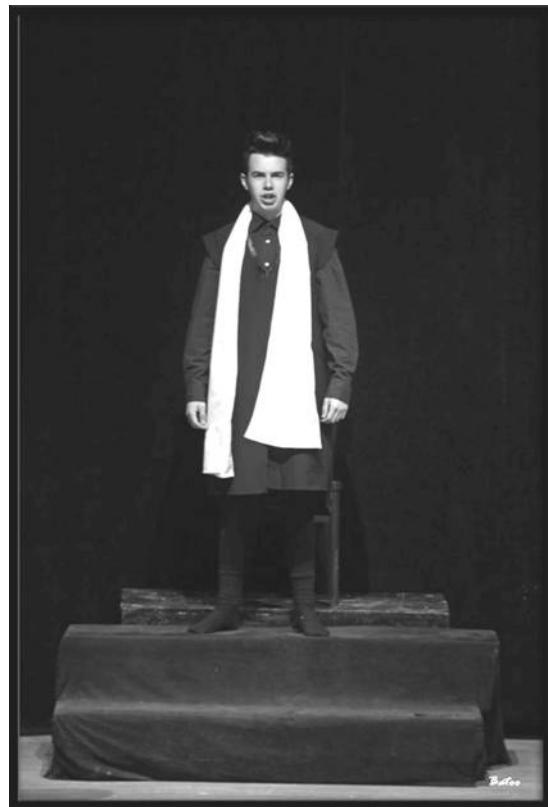
Vedrana K.

Odlična predstava! Pohvale za režiju, pohvale glumcima, a posebno za djevojku sa fantastičnim glasom.

R.V.

Predstava mi se sviđa u cjelini. Djevojka plave kose, Antigonina sestra, pjeva prelijepo. Kralj je donio svoju ulogu do kraja, a vještica (proročica), ona je... Vrh.

KSC stuff

GLAS PUBLIKE... ANTIGONA... KŠC «SVETI FRANJO» TUZLA

Mesud Šečić: Glumci su bili odlični. Svaka čast svima s tim da mislim da bi ulogu kralja trebao igrati neko stariji.

Nedim Ramić: Predstava je bila odlična, scenski pokreti su bili odlični. Posebno mi se sviđa to što su glumci u jednom trenutku ušli u publiku što je pomoglo da se publika saosjeća sa glumcima.

Ajdin Beganović: Prvi put mi je da gledam neku antičku predstavu. Mislio sam da mi se neće sviđati, međutim jako mi se svidjelo. Odlično su uklopili muziku sa svim tim i scenski pokreti su im bili izvanredni.

Azem Spahić: Još uvijek sam bez riječi. Ne mogu da vjerujem da su srđnjoškolci uspjeli odraditi ovako ozbiljnu, tragičnu predstavu. Djevojke koje su svirale i pjevale su bile izvrsne.

Emina Ješilović: Mnogo dobra predstava, malo isteatralisana što potpuno i odgovara antici. Glumac koji je igrao kralja mi se posebno svidio jer je imao u sebi taj neki autoritet i sve odlike jednog kralja.

Azra Herić: Po meni ovo je najbolja predstava na ovom festivalu. Ima sve odlike antičkog duha. Glumcima svaka čast jer je prije svega trebalo naučiti onliki tekst, a onda i donijeti sve to sa velikim emocijama.

Adela Burkić: Svaka čast glumcima, dobro su to odigrali. Kostimi i muzika su bili odlični i sve to je doprinjelo da se čitava predstava iznese na najbolji mogući način.

INTERVJU S REDITELJICOM... IVANA MILOSAVLJEVIĆ

Da li vas je obradovala vijest da ste „prošli“ selekciju Festivala FEDRA?

Izuzetna mi je čast i zadovoljstvo sudjelovati na vašem Festivalu. Prije dvije godine sam s predstavom "Most" albanskog autora Jetona Neziraja također prošla selekciju ali kao rezervni igrač, no ove godine smo ušli na velika vrata tako da sam ponosna na svoje učenike i naš zajednički rezultat.

Kako Antigona može biti savremena?

Antigona upravo predstavlja plodno tlo u koje čovjek, u svakom vremenu u kojem živi, može posijati zdravo sjeme. Poruka je uvijek ista. U svakom vremenu, pa i našem, postoje samovoljni vladari, ali i žrtve sistema. Sve više ljudi odbacuju duhovno, a teže zemaljskome, ka prestižu, moći, zanemarivanju osnovnih etičkih odgovora na

određena pitanja. Upravo Antigona nam je čak, što više, potrebna, potreban nam je heroj da cijela zemlja plače za njim kako bi se mogle dogoditi određene promjene. Sofoklo je bio jako hrabar čovjek napisavši svoju dramu jer je upravo prepoznao boljku tadašnjih vladara. A ta boljka je ostala i do danas. Antigona ima *happy end*. Ona u podzemnom svijetu doživjava katarzu našavši se sa svojom braćom, dok na zemaljskom svijetu ostaje Kreont, slomljen kao kralj koji je imao svu moć i ostao bez ičega. U tom kontekstu poruka je jasna i aktualna. Čovjek bez osjećaja za ljudske vrednote i pitanja moralnosti nije ništa do prazna ljuštura. Antigona je upravo savremena bez ikakvih dodataka jer takva kakva jest sama po sebi uvijek je univerzalna.

Kakva su vaša iskustva u radi sa mladim, neafirmisanim glumcima?

Gostujući na raznim festivalima sa šest različitih predstava, od srednjoškolskih preko Internacionalnih kao što je u Laktašima, Bečeju te Juventa fest u Sarajevu moram priznati da je velika pohvala doći upravo na ove amaterske festivalne na kojima smo jedini ansambl formiran kao dramska sekcija. To upravo je odgovor na Vaše pitanje. Učenici koji se iz škole prijave na dramsku sekciju, neki manje, neki više talentirani, prolaze sa mnom jedan glumački proces od osvješćivanja svojih tijela, preko govora, scenskog pokreta i sl.. I upravo sama činjenica da smo radili Antigonu i da smo prošli i na Vaš festival, kao i druge festivalne koji nas tek čekaju u julu i septembru, govori da ti mladi ljudi imaju snagu, volju, disciplinu koja je rezultat mog dugogodišnjeg rada. Jer u ovoj ekipi trenutno imam nekoliko učenika koji su već četvrtu školsku godinu ili treću sa mnom, pa i oni imaju utjecaj na nove učenike koji se uključe u rad dramske sekcije. Najbitnije mi je da učenici razumiju tekst koji govore, samu priču, da prisvoje te replike kao da su njihove, da savladaju u ovisnosti od samog žanra predstave i ples i pjevanje, pokret, govor, da prilagode glazbu tom žanru predstave, da u momentu kada završe srednju školu i negdje imaju nastup pred nekom skupinom i slično, nemaju tremu, te da vladaju sobom i svojim osjećanjima. Srednjoškolce muče razna životna pitanja, bitno je uvijek naći adekvatan tekst ili ideju koju treba sprovesti na način da oni mogu poslati svoju poruku publici koja ih gleda.

PREDSTAVLJAMO... GLUMAC I GLUMICA

Luka Spasojević, rođen 27.12.1997. Igrao je lik Kreonta u predstavi «Antigona». Učenik je drugog razreda.

1. Najljepši kompliment koji ste ikada dobili?

Dobro se ljubiš.

2. Kome se najčešće obraćate za savjet?

Svojim bližnjim.

3. Da li i u kojim situacijama lažete?

Pa, ponekad majci za ocjene.

4. Ko vam je uzor?

Humani ljudi.

5. Nabrojte tri stvari zbog kojih je dobro biti muškarac?

Ne kuham, ne peglam i ne kupim čarape.

6. Šta nikada ne biste uradili u životu?

Ubio.

7. S kim biste voljeli da budete vezani 24 sata?

Sa ljudima koji me čine sretnim.

8. Ako Hari Poter ima moći, zašto nosi naočale?

Slab mu je vid.

9. Vaš omiljeni film je...

Oteta.

10. Šta biste poželjeli kada biste upecali zlatnu ribicu?

Još tri želje.

Andrea Lukić, rođena 18.12.1996. Igrala je lik Antigone u predstavi Antigona. Učenica je trećeg razreda.

1. Najljepši kompliment koji ste ikada dobili?

„Zar takve osobe danas postoje na ovome svijetu?“

2. Kome se najčešće obraćate za savjet?

Sestri Tatjani.

3. Da li i u kojim situacijama lažete?

Pa...ponekad... :)

4. Ko vam je uzor?

Mama :)

5. Nabrojte tri stvari zbog kojih je dobro biti žena?

Možeš da budeš dama, zvijer...

6. Šta nikada ne biste uradili u životu?

Iznevjerila osobu koju volim.

7. S kim biste voljeli da budete vezani 24 sata?

Sa Stjepanom Hauserom.

8. Ako Hari Poter ima moći, zašto nosi naočale?

Zato što je slušao Beatlese. :P

9. Vaš omiljeni film je...

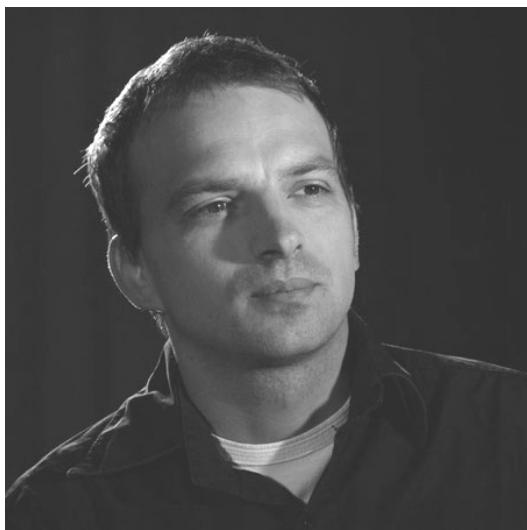
Les Miserables.

10. Šta biste poželjeli kada biste upecali zlatnu ribicu?

Da odem u svemir.

RAZGOVOR SA SLOBODANOM PERIŠIĆEM

Režiser i glumac Slobodan Perišić je ove godine član žirija Festivala Fedra. Pored toga, na ovogodišnjem Festivalu vodi i radionice scenskog pokreta. Pošto su radionice vrlo bitan segment našeg Festivala, zamolili smo ga da nam kaže nešto o njima.

Imali smo situaciju da su na radionicama prva dva dana bili gosti iz Trebinja kojih je bio popriličan broj, nažalost, oni su se vratili, tako da smo na neki način ostali hendikepirani njihovim odlaskom, zbog prezentacije onoga što se radilo na radionicama. Međutim, u principu se radionice i ne rade zbog prezentacije, najbitnije je u radu sa tim mladim

Ijudima da uočite neke njihove stege i da ih pokušate malo opustiti, otvoriti, oslobođiti na sceni, jer ipak scena za te mlade ljudе nije njihov svakidašnji prostor, oni tu scenu ponekad doživljavaju i traumatično. U dosta slučajeva se te traume ponekad i ispolje, tako da ove radionice ponekad djeluju i terapeutski. U tom smislu, meni je najznačajnije da se neko pomjerio makar dva koraka ka nekom otvaranju. Ima dosta mlađih ljudi koji su opterećeni nekim grčevima, sa nekim svojim traumama i strahovima. I onda kroz te radionice, ja prosto pokušavam da ih kroz vježbe opuštanja, koncentracije opustim i da oni dožive tu scenu kao što ona suštinski i jeste mjesto za igru. To je ono što je meni najbitnije.

Pošto ovo nije prvi put da ste na Fedri, recite nam nešto o ovogodišnjem Festivalu, njegovom kvalitetu i organizaciji.

Što se tiče kvaliteta Festivala, na svakom festivalu se događa nešto novo, logično je da se pnekad dogode i neke lošije predstave. Ja sam, zapravo, ove godine po prvi put u funkciji člana stručnog žirija na jednom amaterskom festivalu. Pomalo je to nezahvalno, ja jednostavno nekada ne želim da komentarišem predstave za koje mislim da nisu dostigle taj neki potrebnii nivo, kada govorimo o amaterizmu. Mislim da je jako licemjerno da ja tim ljudima pričam nešto u smislu da bi ih samo utješio. Kao član stručnog žirija ne mogu da ocjenjujem nečiju ljubav prema pozorištu, jer ona nesumnjivo postoji kod svih njih, jednostavno moram da gledam i ocjenjujem te neke osnovne pozorišne segmente koji se u principu ocjenjuju i u profesionalnim pozorištima. Znači, jednostavno moram i kao reditelj da gledam te neke osnovne elemente koji čine predstavu i to mi je zapravo nekako najžalije, što vidim veliki trud i želju kod tih ljudi, a sa druge strane ipak ponekad nedostaje osnovnog znanja, a ponavljam, ja sam, nažalost, ipak tu da ocjenjujem te neke realne stvari koje se tiču samog znanja, a ne ljubavi prema pozorištu.

Za kraj ovoga razgovora da nam kažete šta trenutno radite i kakvi su vaši planovi za budućnost kada je u pitanju vaš profesionalni angažman?

Trenutno radim na pripremi za snimanje jednog filma u novembru. Film se zove Cvijjetići. Poslije Nove godine treba da snimam još jedan film, a u pregovorima sam sa jednim pozorištem da režiram jednu predstavu u septembru. Također imam dogovorenou režiju predstave u Narodnom pozorištu u Banjoj Luci za mart sljedeće godine. U principu se sve više bavim režijom, sve manje glumom, ali itekako mi je zadovoljstvo da igram u nekoj predstavi koju režira dobar reditelj.

VEČERAS:

TEATAR TOTAL VISOKO

Samuel Beckett
ČEKAJUĆI GODOA

Režija i scenografija:
JESENKO MUZAFERIJA

Igraju:
FAIK SALIHBEGOVIĆ - VLADIMIR
DŽEVAD HASANBEGOVIĆ - ESTRAGON
MILENKO MANOJLOVIĆ - POCO
ADNAN TAJIĆ - SREĆKO
FARIS PINJO - DJEČKO
HUSEIN OHRAN - UMJETNIK

Kostimografija: **Vera Muzaferija**
Majstor Svetla: **Branislav Mirković**
Majstor zvuka: **Lordan Muzaferija**
Majstor scene: **Hamza Ahmetović**

Korišteni stihovi
Gordane Muzaferije i Enesa Kiševića

O TOTALU

Amatersko pozorište u Visokom postoji već 62 godine. Tokom svoje bogate prošlosti nosilo je razna imena da bi se od 1985. godine zvalo Teatar „Total“ i pod tim imenom proslavilo visočki dramski amaterizam kako na festivalima u Bosni i Hercegovini tako i na raznim festivalima i smotrama širom bivše Jugoslavije. Osim toga, malo koje amatersko pozorište se može pohvaliti takvim kontinuitetom rada uprkos neprimjerenim uslovima rada (nikada nisu imali svoj radni prostor). Na dosadašnjim 42 festivala amaterskih pozorišta BiH bilježe 38 učešća, što nijedno drugo amatersko pozorište u BiH ne bilježi.

Oprobali su se u inscenacijama gotovo svih dramskih žanrova od klasičnih do savremenih južnoslavenskih i svjetskih autora, nastojeći uvijek dati svoj pečat kroz poetiku totalnog teatra i radost kolektivne igre.

TOTAL trenutno okuplja oko 30 članova (sa rasponom starosti od 15 do 55 godina) angažovanih u tri pogona uslovno nazvana: srednjoškolci, studenti i veterani, i radi koliko može u današnjim uslovima.

O ČEKANJU GODOA...

Tekst Čekajući Godoa pokazao se kao pravi izazov, što zbog rediteljeve sklonosti teatru apsurda, što zbog mogućnosti njegovog transponiranja u "trenutak" naše zbilje, što je, također, omiljeni način oblikovanja predstava Teatra "Total".

Beketova farsa priče o čovjekovoj nadi u spas poslužila je Tetru "Total" da angažirano progovori o stanju svoga okruženja, prije svega na lokalnom, ali i širem planu. Beketov tetatar poruge ponudio je Teatru "Total" da se naruga i izopačenostima i vrijednostima, i manama i vrlinama, i zlu i dobru jer sve je dovedeno u nesklad: politika, ekonomija, prirodne pojave... - a sve to rezultira apsurdom postojanja u ovom vremenu na ovom prostoru.

O REDITELJU...

Jesenko Muzaferija rođen je u jesen u Visokom. Studij južnoslavenskih književnosti završio je na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Već kao dječak bio je posmatrač a ponekad i učesnik amaterskih predstava koje je režirao njegov otac Zaim. Od studentskih dana do 1996. godine u Teatru "Total", kojeg je osnovala i redateljski predvodila njegova sestra Gordana, Jesenko je ostvario dvadesetak uloga i desetak scenografija.

Kao režiser u Teatru "Total" debitovao je 1990. godine i do danas postavio četrnaest predstava, radeći za svaku i scenografiju. Voli eksperimentisati sa teatrom apsurda a omiljeni pisac novog doba mu je Hristo Bojčev.

BOLJE SPRIJEČITI NEGO LIJEČITI

Razotkrivanje poslovice:

Bio jedan čovjek koji je mnogo volio voće. Gdje god bi išao, uvijek je donosio neke voćke i sadio ih u svom velikom voćnjaku. Kada bi voćke probeharale, dugo bi sjedio i gledao u njih. Udisao bi miris behara i gledao velike bumbare kako ga ljube. Kada bi vjetar počeo kruniti behar, imao bi sjetan izraz lica. Sjetio bi se tada djetinjstva i trenutka kada je prvi put probao pekmez od šljiva. Mljackao je jezikom kao da ga i sada proba. Majka bi ga štipkala za obraze i milovala po kosi. Imao je mnogo, mnogo voćki.

Jednoga dana mu je jedan komšija rekao da su se pojavile neke baje i da bi trebao okrečiti voćke. Nije ga poslušao, samo je prošao prstima kroz kosu i otišao u voćnjak. Kada se pojavio behar i kad je sjeo da uživa u njegovom mirisu, primijetio je da nešto nije uredu. Hiljade malih, sivih baja je napalo voćke. Panično ih je tresao, a onda je vidio da behar opada. Hvatao ga je i trpao u njedra. Komšija je stajao na obližnjem brežuljku i posmatrao ga kako kupi behar. Odmahnuo je glavom, a onda je uzeo maslačak koji je otpuhao, napravivši paperjasti oblak ispred svoga lica. Klimnuo je glavom, a onda je uzeo maslačak i napravio pisak od njega. Dugo je svirao, a kad su mu usne utrnule, ispljunuo je maslačak i gledajući u komšiju rekao: „Bolje spriječiti, nego liječiti.“

Ova se poslovica danas koristi kad imaš voćnjak, pa ga napadnu sive baje, a ti behar trpaš u njedra.

*Snijeg pade na behar, na voće
Nek se češlja kakogod ko hoće*

PJESME ZA MOJU LJUBAV FEDRU

LUDILO TEATRA

Lakše mi je bilo
šutit
nego vodu mutit
nego Tebe
volit Antigona-Ivana

NEZAVRŠENA PJESMA ZA ERMINU

Za koga si večeras
obukla
crvene čarape
pa se predomislila

NIJE SUTRA KRAJ

Danas ču govoriti
o tebi Fedra
da niko ne zna
oblacima i ružama
(a one Sanine sendviče i jabuke
neka jede ko je gladan)

OPET TI ZVONI TELEFON KRALJU
ARTURU

Kažeš da nemaš vremena
da dođeš na Fedru
onda za ljubav moju
pošalji nešto kao ludu ili poruku
ne znam što imaš u odajama
ali ja znam
što nemam u srcu a
želim

U JEDNOM TRENUTKU VOLIM TE
NAJVIŠE NA SVIJETU

Ali ne oduzimaj mi Fedru

ZAŠTO SI TI NAJLJEPŠA NA SVIJETU

Ako ostane nešto
od Tvoje duše
na praznoj stolici
pored mene
poslije predstave
ponijet ču bilten Fedre
kući
a u duši
ostaću
na predstavi
i ta noć
nikada neće imati svoj kraj

Edin Von Korjenić

OBAZIRANJA...

FEDRO: Zašto osjećaj imam da nešto želiš mi reći?

FEDRINICA: Ti nikada uludo riječi ne potrošiš svoje.

FEDRO: Muškarac jesam i do kraja ostati želim.

FEDRINICA: Na dajdžu Antigoninog neodoljivo ličiš mi sad.

FEDRO: Ali znati moraš da ubiti svoje najbliže ne bih mogao nikad.

FEDRINICA: A mene, ženu odanu svoju, voliš li srcem svim?

FEDRO: Muškarci pravi ženama nikad ne govore ljubavne riječi.

FEDRINICA: Želiš li reći da ljubav ipak živi u srcu tvom?

FEDRO: Ne htjedoh ništa tvrditi mimo razuma svog.

FEDRINICA: Žena prava uvijek ljubav osjetiti zna.

FEDRO: Osjeti je ako smatraš se ženom dostoјnom mene.

FEDRINICA: Tvoje riječi nosit ću vječno u srcu svom.

FEDRO: (otresa glavom) Šta to pričaš, kako to govoriš?

FEDRINICA: (otresa glavom) Šta je ovo, dragi Fedro, ja blentava.

FEDRO: (i dalje otresa glavom) Haj što si ti, ali i ja sam.

FEDRINICA: (i dalje otresa glavom) Ovo je od one predstave sinoć.

FEDRO: Dobra su mi ona djeca.

FEDRINICA: Bil se ti ubio zbog mene?

FEDRO: (pomjera se sa mjesta) Jesi li ti normalna?

FEDRINICA: Jesi video kako se onaj ubi zbog Antigone?

FEDRO: Ma, nek se svi poubijaju, ja neću.

FEDRINICA: Krivo mi je, znaš da mi je krivo.

FEDRO: Što se ti ne ubiješ zbog mene, eto hajde, ko ti brani?

FEDRINICA: (za sebe) Meni je prvoj na um palo da te pitam. (naglas) Hoš li da pristavim još jedan ibrićić kahve?

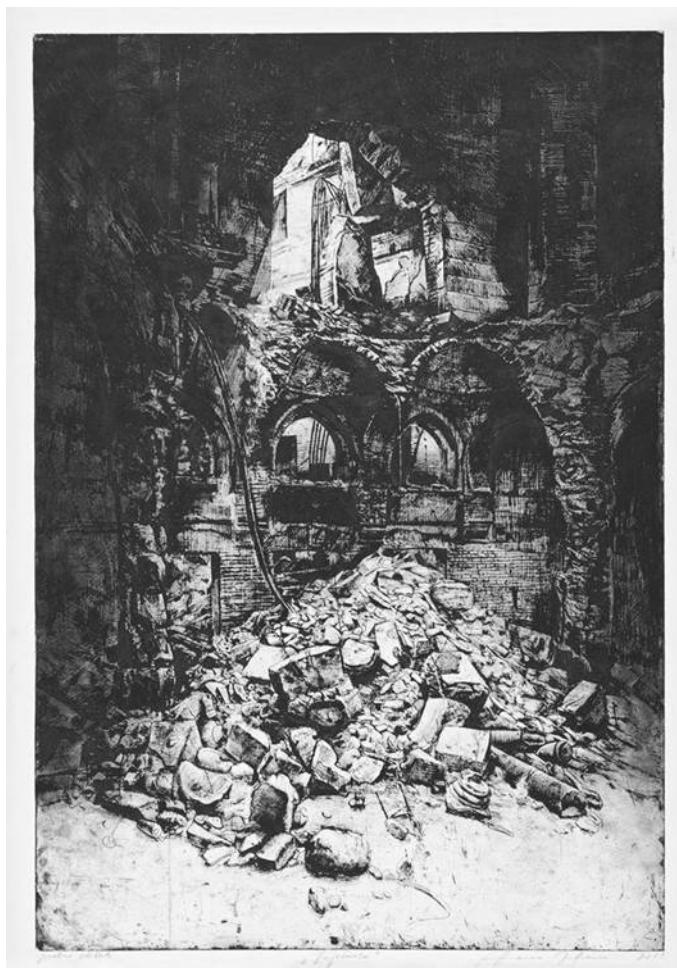
O B A V I J E S T

U Likovnoj galeriji postavljena je nova izložba.

„Travnička zbirka – izložba djela bh umjetnika – legat Asima Đelilovića“

Svečano otvaranje izložbe će biti 25.06.2014. godine, ali obzirom da je izložba već postavljena, pozivamo goste da tokom petka i subote (20. i 21.06.2014.) posjete izložbu.

Zbirku čine darovana i otkupljena djela umjetnika: Dževada Hoze, Emira Dragulja, Salima Obralića, Halila Tikveše, Mustafe Skopljaka, Seida Hasaneffendića, Radoslava Tadića, Nusreta Pašića, Šejle Kamerić, Josipa Alebića, Fikreta Libovca, Andreja Đerkovića, Kenana Solakovića, Amele Hadžimejlić, Ismara Mujezinovića, Irfana Hoze, Čedomira Kostovića...

DIREKTOR FESTIVALA:

Vahid Duraković

SELEKTOR:

Lajla Kaikčija

KOORDINATOR FESTIVALA

Sanel Ugarak

STRUČNI ŽIRI:

Nedžad Begović
Maja Zećo
Slobodan Perišić

PR FESTIVALA:

Aida Šošić

ŽIRI PUBLIKE:

Edin Korjenić Edo
Munevera Bešlagić
Emir Sejfić
Vedrana Kisić
Osman Mušić
Nihada Hadžić
Jasenka Herceg
Rea Vučić
Amir Hadžić

REDAKCIJA BILTEA:

Nedžad Milanović, urednik
Amel Ugarak, tehn.urednik
Senada Milanović
Suad Velagić
Ermina Mušić
Edin Ćatić Bato, fotograf

SARADNICI:

Melisa Agić
Aida Dautović
Ines Jusufbašić
Edina Selimović
Medina Spahić
Saira Omanović
Nedim Milanović
Adin Rustempašić
Majda Hindić

UMJETNIČKO VIJEĆE FESTIVALA:

Anto Bilić - predsjednik
Jesenko Muzaferija
Emir Zec
Željko Milošević
Ugarak Sanel
Suad Velagić
Dubravka Nikolić
Almir Alić
Vahid Duraković

TEHNIČKA EKIPA:

Senad Imamović Struja
Edin Ćatić Bato
Azem Duraković

ORGANIZACIONI ODBOR:

Hasan Ajkunić - predsjednik
Prof. Dr. Ilhan Bušatlić
Senada Milanović
Suad Velagić
Edin Ćatić Bato
Ermina Mušić
Sanel Ugarak
Nedžad Milanović
Željko Luledžija
Antonio Džolan
Samir Nuhić
Amel Ugarak
Vahid Duraković

DIZAJN-PLAKAT-NASLOVNICA:

Nataša Vukadin

UREDNICI INTERNET STRANICE:

Mulhari Agić
Edin Ćatić Bato

VAŽNI BROJEVI I SERVISNE INFORMACIJE:

- POLICIJA 122 - VATROGASCI 123 - HITNA POMOĆ 124 -
- PORTIRNICA KSC-a 030/509-722 - AUTOBUSNA STANICA 030/251-789 -
- MOTEL GENEX 030/254-023 - DIREKTOR FESTIVALA 030/509-720 -
- UREDNIK BILTEA 061/796-877 - KOORDINATOR FESTIVALA 061/639-647

Preporučujemo vam da svratite na osvježenje u Caffe LOOK (šetalište u centru grada) ili u Caffe HOLLYWOOD i Pizzeria LITTLE BIG (plato KSC-a)